

El meu homenatge a Vicent Andrés Estelles en l'aniversari de la mort del poeta

Veü: Josep Porcar

Música: «*Underwood*», de [Ludovico Einaudi](#)

Button

Button

El poema

En un petit quadern que tens sobre els genolls
escrius com si les teues paraules,
com si tot el que escrius, amb una lletra breu,
fins i tot acurada,
anàs a necessitar-ho alguna persona, urgentment,
abans de tirar-se el grapat d'aigua matinal a la cara
i sortir al carrer:
com si depengués de tu, d'açò que escrius,
molt lent, amb tant d'amor,
la salvació d'una persona.
Si no escrivisses ara no podries dormir,
i potser la consciència, insomne, t'acusaria.
No saps per a qui escrius, per què escrius.
Una sintaxi elemental, unes paraules clares.
Recolzes el quadern als teus genolls
i tenaçment escrius al teu llit revoltat.
De sobte no podries dormir si no escriguesses,
una darrera l'altra, unes poques paraules.

Paraules per a ningú; és a dir, paraules per a tothom.

Qui sap? Ningú no sap res de res, res.

Després del seu treball diari, un home escriu
amb una lletra lenta, petita, clara, amarga.

Vicent Andrés Estellés

Obra completa, "Sonata d'Isabel", 314, sèrie «la unitat», num. 137, sota l'epígraf de "Poemes esparsos".